

Verslag excursie Naardermeer 20 mei 1980

Dat het Naardermeer terecht hoog aangeschreven staat bij natuurliefhebbers bleek de 20e mei weer eens, toen 18 met veel optiek omhangen vogelenthousiasten om kwart over zeven 's avonds plaats namen in de grote roeiboot, die elk jaar voor de traditionele roeitocht gebruikt wordt. Achttien deelnemers betekende een volle bak; geen plaats in de boot bleef onbezet.

Onze gids was evenals vorige jaren de heer Hoetmer, die ook dit keer weer bereid bleek de diep in het water liggende boot te roeien met de volharding van een galeislaaf uit vroeger eeuwen. Hulde, heer Hoetmer!

Het weer werkte mee; 's middags had het langdurig geregend, maar tegen de avond klaarde het op en kwam de zon door.

Al kort na het vertrek zagen wij Lepelaars overvliegen, telkens enkelingen, en Aalscholvers in groepjes. Ook Snor, Kleine Karekiet, Roodborst, Fitis, Tjiftjaf, Spotvogel, Zwartkop en Tuinfluiter lieten zich spoedig horen. Twee Koekoeken werden opgemerkt in lage struikjes in de rietkraag en enkel Futen waren op afstand zichtbaar op de eerste open plas.

Slechts enkele deelnemers zagen een glimp van een pijlsnel langschietende roofvogel, die naar hun zeggen, een Havik kon zijn. Een andere roofvogel, de Bruine Kiekendief, deed het even later rustiger aan en kon door iedereen goed bekeken worden. Onze gids wees ons op het nest van de Grote Karekiet, verborgen in een rietkraag. De maker ervan liet zich even horen in een rietveldje aan de andere kant van ons vaarwater, maar hield daarna zijn snavel.

De stilte op de plas even later werd alleen doorbroken door het ruisende riet, het geplas van de roeiriemen en de kreten van Zwarte Sterns. Af en toe voerde de wind het geluid van de Snor over het water, maar het bruine vogeltje zelf bleef onzichtbaar in het riet. Naast Aalscholver en Lepelaar vlogen ook Blauwe Reiger en Purperreiger over.

RPSinoo
Grote karekiet

Bij de Aalscholverkolonie was het weer een gekrijs, geklok en gepiep van jewelste. Het blijft een machtig schouwspel, die grote, zwarte vogels bij duizenden als gieren in de witbekalkte dode bomen te zien zitten, en op korte afstand nesten vol volgevreten, fladderende jongen. Twee Blauwe Reigers stonden als schilwachten aan de waterkant, bijna onder de nestbomen, stil wachtend op verspild voer voor de jonge Schollevaars. Onze gids vertelde ons, dat wij kans op een Kwak hadden; de avond tevoren was er één neergestreken in de Aalscholverkolonie. Maar de Kwak had lak aan onze "bestelling" en bleef weg. Ook misten wij deze avond jammer genoeg de Wielewaal, die ik mij van een eerdere tocht hier kan herinneren. Als troost konden wij enkele Sprinkhaanrietzangers noteren, en een schitterend zichtbare Grote Karekiet, die luidkeels zat te musiceren op een rietstengel. Wat bescheidener liet zich de Rietgors horen even verder.

De schemering was toen reeds ingevallen en iedereen hoopte, dat vanuit een rietveld het dof, onheilspellende gebrul van de Roerdomp gehoord zou worden. Helaas vergeefs! Wel zagen wij nog twee kleine valken op flinke afstand in het laatste licht, jagend op vliegende insecten. Boomvalken of Roodpootvalken? De vraag blijft open.

Rond tien uur waren wij terug op het beginpunt, voldaan over het mooie weer, onze vriendelijke gids, de onschatbare waarde van muggenolie en de 31 vogelsoorten, die wij op onze tocht tegenkwamen.